

"וירא ישראל את היד הגדולה וגו' ויאמינו בה' ובמשה

עבדו"

זה החכמה? להאמין כשרואים? הרי כל אחד אם היה רואה נס היה מאמין? כל הרעיון הוא כשאנו לא רואים בעיניים ומתמודדים עם האמונה? אלא אומר הדברי ישראל שידוע שאמונה היא מעל השכל וכאן בקריעת ים סוף - דווקא בגלל שהם ראו - היה להם נסיון יותר גדול - לנתק את מה שהם ראו ולהאמין באמת, וזה הייתה הגדולה שלהם שעל אף ש"וירא ישראל את היד הגדולה" - עדיין "ויאמינו בה'" - מתוך אמונה תמימה ואמיתית, וכן כתוב אצל אברהם אבינו ע"ה שכשהיה בן שלוש שנים הכיר את בוראו ואח"כ כתוב "והאמין בה'" - שהשליך את כל החקירות שחקר ואחז רק באמונה לבדה שהיא למעלה מן השכל.

ר' ישראל ממודזיץ'

א נקודל'ה

"יהי כן ה' עמכם לא כן לכו נא הגברים" - אומר הדברי ישראל שכשיהודי אומר על מה שהקב"ה עושה איתו "יהי כן" - אזי "ה' עמכם" אבל כשיהודי אומר "לא כן" ולא מקבל את זה - אזי "לכו נא הגברים" - ממשיך הגבורות והדינים.

ר' ישראל ממודזיץ'

"ובני ישראל יוצאים ביד רמה"

ובתרגומו "ובני ישראל נפקין בריש גלי" הבעל שם טוב הקדוש סיפר לגיסו ר' גרשון מקיטוב שעשה עליית נשמה והגיע להיכלו של משיח ושאל את פי משיח: אימתי קאתי מר? והשיב לו המשיח: בזאת תדע, בעת שיתפרסם לימודך בעולם, ויפוצו מעינותיך חוצה וכו' - וזה מה שמרומז בתרגום "ובני ישראל נפקין" - יצאו מהגלות, אימתי? "בריש" - ר"ת ר' ישראל בעל שם, "גלי" - לכשיתגלה תורתו, ומביא הדגל מחנה אפרים שזה גם עולה על הזוהר הקדוש ועל רשב"י - ש"בריש" גם ר"ת ר' שמעון בר יוחאי".

דגל מחנה אפרים

"אשירה לה' כי גאה גאה"

הקב"ה אמר למלאכים בשעת קריעת ים סוף "בני טובעין בים ואתם אומרים שירה? וקשה מה השאלה הזאת - הרי המצרים רודפים את כלל ישראל? אם לא עכשו אז מתי יגידו שירה? אלא אומר השל"ה הקדוש שכתוב "תשירו מראש אמנה" והכוונה היא שחלק מהאמונה היא שצריך להודות על הנס עוד לפני שזה קרה - "תשירו מראש" - עוד לפני שהנס קרה מכח "אמנה" - לשון אמונה, ולכן "בני טובעין בים ואתם אומרים שירה" ? עכשו!!! הייתם צריכים להודות עוד לפני שהנס קרה!!! וממשיך השל"ה הקדוש ואומר שתמוה למה אצל משה רבינו כתוב "אשירה" לשון נקבה ואצל מרים כתוב "שירו לה'" - לשון זכר? אבל לפי הפשט הנ"ל הכל מובן, כי אצל מרים כתוב שהנשים הביאו את התופים עוד בצאתם ממצרים "ותצאין כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות" - והאמינה בנס מראש ולכן כתוב אצלה בלשון זכר שהוא דבר השלם אבל בניי אמרו שירה רק אחרי שהנס קרה וממילא כתוב אצלהם לשון נקבה (אשירה) שזה לשון חסר - כי היה להם להודות טרם הנס.

של"ה הקדוש

"נצבו כמו נד נוזלים קפאו תהומות בלב ים"

לכאורה הנאמר בפסוק לא מובן - האם המים נצבו כמו נד נוזלים או שהם בכלל קפאו? וכן האם יתכן שכלל ישראל ירדו לקרקעית הים מאות מטרים? אלא כתוב שהים מחולק ל3 חלקים - שלישי אחד מעל היבשה (בעיניים שלנו זה נראה כאילו זה מתחת ליבשה) ושני שלישי מתחת ליבשה והלב נמצא בסיום השלישי הראשון של הבן אדם, וזהו "קפאו תהומות בלב ים" - בלב ים - אחרי השלישי הראשון קפאו המים - דהיינו השני שלישי התחתונים קפאו כדי שבניי יוכלו ללכת ישר (ללא עליות וירידות) והשלישי העליון נצבו כמו נד נוזלים - כמו שמובא שהיו 12 שערים וכו'.

צדיקים

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מורינו
ורבנו ר' ישכר דוב בן מרים שליט"א

ישראל - ורש"י מביא שם שהמצרים הכו אותם על זה שלא רצו לרדות בחבריהם היהודים" - ובגלל שהגיעו לאחדות - הגיע זמן לגאול אותם מהשעבוד, בא פרעה התחיל לרדוף אחרי כלל ישראל לים - כותב רש"י על הפסוק "ומצרים נוסע אחריהם" - כאיש אחד בלב אחד, פרעה גם התאחד באחדות וממילא בשלב הזה שגם כלל ישראל וגם המצרים באחדות באו המלאכים ואמרו - אם כן במה הם שונים זה מזה - הלוא "הללו עובדי עבודה זרה והללו וכו'".

בדרך צחות

"ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" - שואל ר' מאיר מפרמישלאן למה ההגדה לא מדברת על הרכוש הגדול שיצאו איתו ממצרים אלא רק על כל העבדות וה"מרור" שהיה שם? ומשיב שמהרכוש לא נשאר דבר היום אבל מה"מרור" - עדיין נשאר.
ר' מאיר מפרמישלאן

"הים ראה וינס"

במדרש מובא על הפסוק הזה "מה ראה (הים וינוס) - ברייתא של ר' ישמעאל רעה" אומר האבני אזל שהפשט הזה עולה על הברייתא של ר' ישמעאל שאומר שחייב להציל אדם הבורח מידי רודפיו ואפילו אם הוא יצטרך להרוג את הרודף, וממילא כאן - הים קיים את ההלכה והציל את עם ישראל אפילו במחיר שהורג את הרודפים - את המצרים.

נועם אלימלך

"מי כמוכה באלים ה'"

נס קריעת ים סוף הייתה בשביל להשפיל את אלוהי המצרים שכל העולם יראה את גדולתו של השם ושאיך ממש באלילים שלהם וכידוע הנילוס היה האלוהים של מצרים וכתוב שנבקע כל המים מששת ימי בראשית - וממילא נבקע גם הנילוס ובוזה הכירו מצרים שה' יתברך הוא אלוקים אחד, וזהו מה שנאמר בפסוק "מי כמוכה" - אנו מתוודעים אל מי כמוך על ידי "באלים" - על ידי האלים של הגויים ניכר שאתה ה'.

ר' לוי יצחק מברדיטשוב

"ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל ויעמוד מאחוריהם"

המלאכים נמצאים בדרגה יותר גבוהה מישראל בגלל קדושתם, אבל כשהקב"ה רוצה להראות לנו את אהבתו אזי כלל ישראל נהיים יותר קדושים מהמלאכים וכאן בקריעת ים סוף - הקב"ה הראה את אהבתו לעם ישראל "ראתה שפחה על הים וכו'" - וזהו הפירוש בפסוק - ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני המחנה ישראל" - שהמלאכים שבדרך כלל למעלה ממדרגת ישראל - הפעם "ויעמוד מאחוריהם" - מתחת מדרגת ישראל.

קדושת לוי

"ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים"

אומר ר' אלימלך מליז'ענסק - אנשים מתפלאים מאד מניסים וכשרואים נס גלוי - ישר הם מתחילים להאמין אך שוכחים שכל הטבע הרי הוא ניסים והכל קורה בהשגחה עליונה מלמעלה, וזה מה שכתוב בפסוק "ובני ישראל" - בגלל שראו את כל הניסים שם על הים, הם הגיעו להבנה כי "הלכו ביבשה בתוך הים" שאפילו כשהולכים על היבשה הרי זה נס כאילו הלכו בים.

נועם אלימלך

"הללו עובדי עבודה זרה והללו וגו'"

כתוב שבשעת קריעת ים סוף באו המלאכים ואמרו להקב"ה "הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה" - למה אתה מטביע דווקא את המצרים בים?! וקשה למה המלאכים נזכרו רק עכשיו כשבנ"י על הים - למה הם לא אמרו את זה במכת דם או במכות האחרות? למה דווקא בעיתוי הזה? אלא שמעתי פירוש מענין: בסיפור שמשו רבנו הרג את המצרי ו"אכן נודע הדבר" כותב רש"י "ומדרשו, נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו מה חטאו ישראל.. להיות נרדים בעבודת פרך וגו' - מכאן רואים שעצם זה שכלל ישראל לא היו באחדות (הלשינו על משה רבנו) - זה גרם לעבודת הפרך במצרים, וכשמסתכלים בפרשה אחר כך רואים שכלל ישראל כבר חזר לאחדות והיו מוכנים לקבל מכות אחד בשביל השני כמו שכתוב " וַיִּכְפוּ שׁוֹטְרֵי בְנֵי